

truffet, at det synes, at man har været paa Dødagelsesreiser efter et af disse Batterier uden at kunne finde det, og det eksisterer dog. Det er altsaa rimeligt nok, at naar man ikke kan finde det, naar man søger det paa Landjorden, er det mere vanskeligt at finde det paa Søen. Og det er ganske naturligt; thi disse Batterier tegne sig paa en Baggrund, derved forsvinde de, løbe ud i Et med Landet. De ere altsaa vanskelige at se, frembyde et lille Maal, og dertil kommer, at Skydning fra Skibe paa længere Afstand er langt fra at kunne kaldes for meget nøjagtig. Dertil kommer endnu et Moment af ikke ringe Betydning til at formindste Virkningen, og det er det, at man i Krigen nødvendigvis søges til bestandig at indstøbe sig, bestandig at finde Afstanden; thi Skibene seile jo frem og tilbage. S og for sig vil det ikke være af nogen stor Vanskelighed, naar Forholdene ere gunstige og Afstanden moderat. Man er i Besiddelse af saadanne Midler, hvorved et Menneske paa en Afstand af omtrent $\frac{1}{2}$ Mil meget nøie kan angive Afstanden, i samme Observation kan angive, hvilket Hensyn man skal tage til Skibets Flytning paa Grund af, at det seiler, saaledes, at altsaa een ydre kan rette Indstillingen af Sigtemidlerne. Paa længere Afstande kunne vi for Oieblikket ikke gjøre det; men man er i Begreb med at udtænke Instrumenter, som kunne udrette det samme, saaledes at eet Menneske kan angive Afstanden. Indtil man faar dem, har man det Middel, ved Hjælp af forskjellige Sigtestationer og ved Hjælp af telegrafiske Midler at kunne maale Distancerne meget nøie; men der kommer — som jeg omtalte — den Omstændighed til, at der ikke er den No over Jolk i Krigstid som i Fredstid, der kan meget let ved slige telegrafiske Midler finde Veil Sted, saa at Afstandsbedømmelsen er meget vanskeligere i Krig end i Fred. Dertil kommer Nøgen af vor egen og Fjendens Ild, som ved let diset Luft kan gjøre det meget vanskeligt, derfor er det, at jeg ikke mener, at man kan sætte saamegen Pris paa disse 6 Kanoner, at man kan sige, at de skulde kunne gjøre en fremstøbt Linie overflødig. Der har i det andet Thing været megen Tale om et Bombardement af Kjøbenhavn og dets Betydning, navnlig under Naavn af et virksomt Bombardement. Et virksomt Bombardement defineres vist ibedst som et saadant, der bringer os til at falde til Jøie; men hvad bringer os til at falde til Jøie? Sa, det er den Øbelæggelse, der sker i Byen. Det er dette, der er Maalet for, hvad der er virksomt, hoormeget vi ville taale af et Bombardement, inden vi falde til Jøie. I 1807 var Byen Gjenstand for et Bombardement i 3 Dage, og derved blev et ikke ubetydeligt Kvartier af Byen afbrændt, og Bomber og Raketter, der sprang sporadisk i Byen, spredte Stræk og Forvirring rundt omkring. Man opgav da Forsvaret, og det var vist fuldkommen rigtigt under de daværende Forhold. Dersom man der-

imod havde haft Udsigt til Udsætning, og dersom man havde haft Formodning om, at Fjenden ikke havde flere Midler til at fortsætte Bombardementet af Byen, er det dog muligt, at man vilde have vedligeholdt Forsvaret af Byen i noget længere Tid. I Aaret 1700 var det — jeg tror ikke at seile ved at sige dette — Frygten for et Bombardement af den sjendelige Flaade, der gjorde, at man undertastede sig Karl den Tolvtes Willie. Det er altsaa Spørgsmaalet, hoormeget man vil taale af et Bombardement, inden man falder til Jøie, og jeg tror, at vi ville falde til Jøie for et ikke meget betydeligt Bombardement, fordi jeg frygter, at Offerberedvilligheden ikke mere er saa stor, som den har været før, men et Bombardement, hvad enten det bliver et virksomt Bombardement eller ikke, vil koste mange, mange Gange mere i Penge end hele den yderste Befæstning, derom er jeg overbevist. Jeg tror derfor, at det er en Pligt at sørge for, at man saa lidet som muligt er udsat for et virksomt Bombardement eller for et Bombardement overhovedet, og det mener jeg kan kun ske gennem et fremstøbt Søforsvar baade med Forter i Søen og med Forter paa Landjorden, som ere fremstøbte. Det glæder mig, at baade den høitærede Regjering og den høitærede Krigsminister ere enige deri og have udtalt sig, Regjeringen gennem Anmærkningerne til Finantsloven og den høitærede Krigsminister i det andet Thing, for at fastholde Tanken om en ydre Forsvarslinie. Med Hensyn til disse Kanoner har der været talt en Del om de store Vanskeligheder, der skulde være ved at flytte dem, fordi det i Anmærkningerne er udtalt, at man meget godt kunde flytte dem ud paa en ydre Linie. Nei, der er ingen Vanskelighed ved at flytte dem; naar man kan stille dem op, kan man ogsaa flytte dem, og det er meget hensigtsmæssigt at flytte dem, naar man faar en ydre Linie; men dersom man baade vil besætte en ydre Linie med saadanne Kanoner og tillige beholde de her omtalte inde paa de indre Forter, saa er det saameget desto bedre. I det andet Thing kom det paa Dntale, at man mente, at man burde gaa yderligere end til Kalkbrænderierne og anlægge et Batteri ved Charlottenlund, og jeg tror, at den ærede Krigsminister udtalte noget lignende. Det har ikke været tilsigtet, skjøndt Alle have været enige om, at det var bedre at flyde Linien frem, og kan den ærede Minister faae det gennemført, vil jeg anse det for et overordentligt stort Gode. Det vil ikke koste saa overordentlig meget mere, fordi dette Fort ikke behøver meget Apparat, gode Standpladser og gode Magasiner, der behøves ikke særligt Meget til dets Forsvar, og det er jo det, der tilbørlig koster meget ved Landsforter. Jeg maa bede ærede Medlemmer tilgive mig, om jeg har talt noget længe om dette Punkt; men det har været mig magtpaaliggende at nedlægge en Protest mod den Paaftand, som er bleven frem-